

§ 14.

Тѣзи годишни тѣ проценти душеприказчики, като свалятъ харчъ та, раздѣлятъ ги на двѣ равни части. Една та часть я задержаватъ въ Одесса, пакъ друга та я испращатъ въ Габрово на тамошни тѣ директори (епископи) школски за найпужни тѣзи работи. Тии иматъ право и сами да плащатъ въ Одесса, чтося относя до училище отъ она сума.

§ 15.

Отъ половина та проценти, които Гг. душеприказчики получилихъ и удержалихъ въ Одесса, най на предъ отдѣляватъ сто серебряни рубли за катагодична помощъ на четири тѣ юноши, Българе, кои то по Царска милость ся учать на Царска харчъ въ Одесска та Семинарія. Тѣзи сто рубли ся относятъ точію (салтъ) до юноши тѣ, кои то ги исплащатъ безъ проценти въ Одесса или Габрово, кога излѣзатъ отъ Семинарія та. Но ако тии сички, или нѣкой отъ тѣхъ, кой то живѣе въ България та, въ три години приеме духовно званіе, тогава сума та что е длъженъ му ся прощава. Сума та, что остана въ Одесса, завѣщавамъ я да ся образува и изуче едишь юноша, Габровецъ, въ учебни тѣ Русски заведенія. Но, какъ то трѣба да сякаме, чи половина та часть отъ проценти тѣ, что останахъ въ Одесса, не ще да ся похарчи въ първи тѣ години на ученіе то му, пакъ, споредъ уснѣхъ тѣ му ще ся увеличаватъ и харчове тѣ му, за това и пари тѣ, что останатъ отъ първи тѣ години. да ся содержатъ въ Банкъ атъ на счетъ на истый атъ юноша: т. е. ако изученіе то му ся протегли десетъ години, пакъ сума та, что му бѣше нареченна, не ся похарче сичката, то има право, ако желае, да получи и сума та, что остана.